

BOADA

TERRA DE FESTES MAJORS.

Un any més en arribar l'agost, als aires de la Noguera s'hi podien apreciar a part de les mil olors característiques del món rural en aquesta època de l'any, una mena de sensació màgica.

No voldria que la meva estima per aquesta terra em fés exagerar el que pretenc explicar-vos, però crec que tothom qui hagi tingut l'oportunitat de passejar-se pels carrers de qualsevol poble de la comarca, i més concretament dels que envolten Artesa de Segre, s'haurà adonat sense gaire esforç que allò era un autèntic batibull de coloraines.

Els milers de cartells de diverses mides, colors i estils que s'amuntegaven ordenadament (dintre del gran desordre que suposa la lluita respectuosa amb el rival per tal d'aconseguir aquella bona situació en una paret estratègica, o en una porta privilegiada), conformaven una fotografia inoblidable.

És tot un fet social. Crec que absolutament tots els pobles d'aquesta part de la Noguera organitzen la seva Festa Major d'estiu, i això és formidable.

Els grans amb més recursos que els petits, i els petits amb més imaginació que els grans, fan tots plegats que durant uns dies ens oblidem dels problemes de la resta de l'any, que no són pocs i poguem fruit de la senzillesa i autenticitat d'aquestes festes.

M'havia proposat que aquesta fós, com cada any, una crònica sobre la Festa Major de **Boada**, però crec que no ho puc fer si la trec del seu entorn, perquè si **Boada** ha celebrat enguany la seva 8ª Festa Major ha estat en bona part gràcies a la gran i sana rivalitat que hi ha entre els pobles veïns.

Sobretot, amb els petits, que som els que hem de fer enormes esforços econòmics, de treball i d'imaginació per a poder competir no tant sols entre nosaltres mateixos, sinó amb les poblacions

més grans i per tant amb més possibilitats.

A **Boada** som conscients que hem de seguir treballant dur per a millorar cada any, per a introduir novetats que facin que se'n parli de nosaltres i per a atreure més i més curiosos.

Perquè som els més petits d'entre els petits, i també qui tenim probablement un desig i una necessitat més gran d'ésser tinguts en compte.

Per tot això, a la Festa Major d'enguany ens hem superat una mica més.

Al matí del dissabte 19 d'agost, la III Travessa Ciclista de **Boada** fou molt ben acceptada pels participants. L'opinió majoritària era que tot i ésser molt dura, havia valgut la pena de fer-la pel recorregut i el paisatge. En definitiva, 30 quilòmetres d'esforç agraït.

Per la tarda, la novetat a la comarca. Si l'any passat duguérem un globus aerostàtic, enguany hem estrenat gegants o més ben dit manasses (gegants petits, però Déu n'hi dó!).

A la cerimònia de la presentació hi assistiren els gegants de Torroja de Priorat en qualitat de padrins, i els grallers també de la mateixa població. Fou espectacular: Primer els discursos dels representants dels padrins i a continuació el del president dels Amics de **Boada**. A continuació ball de gegants i després cercavila al sò de la gralla.

Tot plegat, un acte profundament emocionant.

I al vespre, no hi podia faltar ni el ball amb el dúo Frenesí, ni el sopar per a tothom, ni el rom. L'anècdota però va ser que hi vingué molta més gent que mai i vam fer curt de sopar (l'estadística de vegades falla). Sort que a Cal Pètit tenien el rebost ple i ens varen donar un cop de mà!. Altrament allò no hauria acabat bé. No em vull imaginar què hauria passat si